

2017. szeptember 15-17.

NAGYVÁRAD/PARTIUM – KOLOZSVÁR/ERDÉLY
a Diósdí Gellért Kórus koncert turnéja

Ezt a hétvégét a Partium és Erdély két fantasztikus városában, Nagyváradon és Kolozsvárott töltöttük, ahol egy-egy koncertet adtunk.

Karvezetőnk Szabó Katalin ismét szép műsort állított össze, amelyben szerepelt az Ének István királyhoz című mű is: „Ah, hol vagy magyarok tündöklő csillaga? Ki voltál valaha országunk istápjá... Virágos kert vala híres Pannónia..” Úgy éreztük, ez a mű jobb helyen meg sem szólalhatna.

Az odafelé és a visszafelé úton is elidőztünk a Partium és Erdély határán található Király-hágón, amit Erdély kapujának is neveznek. Nem győztünk betelni a festői székely táj látványával, a dombos, erdős, lankás zöld megannyi árnyalatával és a fapavilonnál felváltva fényképezkedtünk, hogy mindez mögénk kerülve a háttérben megörökítődjön a fotóinkon.

Utunk alatt körülvelt bennünket a helybeliek gondoskodása. Távolról sem tolakodó, inkább visszafogott, de éreztük, hogy nagyon figyelnek ránk. Korábbi szakmai kapcsolatunk révén Kati, a nagyváradi tanárnő vezetett bennünket körbe Nagyváradon. Tőle nagyon sok újat megtudtunk a városról.

Tudjátok-e milyen a népdalokban megénekelte tubarózsa? Én eddig nem tudtam. Velem együtt jó néhányan most láttuk először ezt a virágot. Kolozsváron árulta egy néni az utcán, megörökítettük 😊)

Csoportképek készítésére szintén remek lehetőségek kínálkoztak az út alatt. A kolozsvári Szent-Mihály templomnál a Mátyás szobor előtt, a nagyváradi Holnaposok szoborcsoportjánál (az Ady Endre által alapított Holnap irodalmi társaság meghatározó alakjait ábrázoló szoborcsoport), és minden olyan helyen, ahol kedvünk volt kis- és nagycsoportban fényképezkedni.

Mátyás király szülőházához is ellátogattunk. Meghatódva böngésztek a magyar nyelvű bronz emléktáblát (Zala György munkája), amely I. Ferenc József kezdeményezésére és adományából valósult meg. Jókai Mór is írt verset az avató ünnepségre. Mellé azóta másik tábla is került, amely román és angol nyelven tájékoztat a „román Matthius Corvinus” királyról.

Szerencsére a kolozsvári töltött káposzta sem maradt ki a menükből. Szárazon, lé nélkül, tejföllel a tetején szolgálták fel. Azt mondták, "Itt így szoktuk". 😊) Először azt hittem, hogy a paprika maradt ott foltokban a káposztalevél alatt, de a kórus barátnőm, akinek rokonai innen származnak felvilágosított, hogy az bizony paradicsomszósz, mert arrafelé így készítik. Nos, nekem ez is új volt... És a kihagyhatatlan csorba leves! Aki még nem kóstolta érdemes! Nekünk régi kedvencünk, még anno a nagyváradi barátainknál kóstoltuk először, de nem lehet vele betelni annak, aki szereti a savanykás ízeket. Sok változata van.

Aztán az útszéli gombaárusok... a buszból nézve egyetlen narancsos sávba mosódtak össze a a ládáknban, vödrökben tárolt rókaqombák (az erről készült fotó sajnos nem saját, ahhoz túl gyorsan jött a látvány). Gondolataink viszont ezt követően jó ideig a gombák illata és elkészítésének változatos módozatai körül forogtak a buszban.

Azt hiszem, itt abbaqagyom. Nem azért, mert nem tudnék még írni, de attól tartok, hogy még a blog bejegyzések kedvelői is kifáradnának, ha folytatnám. A képeket próbáltam úgy válogatni, hogy igazodjanak a szöveghez.

A fotókat jórészt magam készítettem, de néhány a kórustársaim kollekciójából került beválogatásra. Egyedül a rókaqombás fotók származnak a netről, túl gyorsan haladtunk el mellettük, de lényegében ezt láttuk.

Szabó Ilona Valéria
kórustag